

пание на богатства — сж способни къмъ всичко от-
вратително. — Ето една черта, единъ животински
инстинктъ, който трѣбва да се задушава, да се убива,
както убиватъ отровнитѣ змии и бѣснитѣ кучета.
(Отива до прозореца и като погледва, намръща чело) Той
иде съ чича! Пакъ се влѣче. Не мога да го гледамъ
(излиза).

Слѣдъ него излиза и Бистра.

IV

Килията остава праздна. Чуватъ се тежки стѣп-
ки. Слѣдъ малко влизатъ Инокентий и Тодоръ. Мълча-
ливо сѣдатъ, подпушатъ тютюнъ и дълго не продум-
ватъ.

Тодоръ.

(Повдига глава, въздъхва и съ тихъ гласъ заговаря)
— И тъй, ти отиде до тамъ!

Инокентий.

Казахъ ти и пакъ повтарямъ: азъ съмъ за
принципа, Тодоре; личността не ме интересува.

Тодоръ.

Не те интересува личността, а хората това
разбраха.

Инокентий.

Тогавя нека тия, които се съгледватъ сами,
направятъ това, противъ което възставамъ азъ.

Мълчание.

Тодоръ.

(Съ кроткъ тонъ) Слушай Инокенти: отъ едно
врѣме насамъ ни раздѣли нѣщо и, ако отива все тъй,